

Arrest

nr. 69 079 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. DASSEN en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 1 december 2010 het Rijk binnen en diende op 3 december 2010 een asielaanvraag in. Op 17 mei 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Srilankaanse Tamil afkomstig uit Jaffna district, Sri Lanka. Na een verblijf in Europa werd u in oktober 2001 naar Sri Lanka gerepatriëerd vanuit Zwitserland. In december 2001 verliet u Sri Lanka opnieuw. U trok met uw eigen paspoort naar Saoedi-Arabië. In maart 2004 keerde u op eigen initiatief terug naar Sri Lanka. Na uw terugkeer deed u verschillende jobs voor de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). In 2004 werkte u twee tot drie weken in een tax office van de LTTE. Later werkte u af en toe voor een culturele (foto's nemen en verwerken) en een medische sectie van de LTTE. Tussen maart 2004 en juni 2006 woonde u afwisselend in Anaikottai (Jaffna) en in Puthukudiyirupu (Mullaitivu). In juni 2006 vestigde u zich in Puthukudiyirupu. Meteen daarna, in augustus 2006 begon u te werken voor het Duitse Rode Kruis in Sri Lanka. In december 2008 verhuisde u naar Valayanmadan (Mullaitivu). U verbleef daar tot 20 maart 2009. Daarna ging u op eigen initiatief naar Arunachchalam legerkamp. U verliet het kamp op 22 oktober 2009 en trok naar Thirnavatkulam (Vavuniya). Op 20 november 2009 stopte u met werken voor het Duitse Rode Kruis. Vijf dagen later, op 25 november trok u naar de luchthaven in Colombo en op 27 november nam u het vliegtuig richting Maleisië. U verbleef daar drie maanden en in februari 2010 trok u naar Nairobi in Kenia. Van juni 2010 tot augustus 2010 trok u naar Tanzania, waarna u terug trok naar Mombasa in Kenia. Op 30 november 2010 nam u het vliegtuig naar Brussel, met een transit in Addis Abeba en een transit in Parijs. Op 1 december 2010 kwam u aan in Brussel. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw tijdelijke identiteitskaart, documenten van het Rode Kruis, een schoolattest, uw Duits rijbewijs en een cd-rom met informatie over de algemene situatie in Sri Lanka.

B. Motivering

U haalt onvoldoende elementen aan waaruit blijkt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijke vrees moet koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld en beschreven in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Het Commissariaat-Generaal hecht geen geloof aan uw verklaring dat u gezocht wordt in Sri Lanka omwille van banden met de LTTE. Uw relaas bevat enkele elementen die de stelling dat men u zoekt ontkrachten. Eerst en vooral is er onduidelijkheid over of u al dan niet echt in een legerkamp verbleef en over de gedaante waarin u zich in het kamp bevond. U verklaart dat u van 22 maart 2009 tot 22 oktober 2009 in het Arunasalam legerkamp verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Het enige bewijs dat u voorlegt om uw verblijf in dit kamp te staven is een tijdelijke identiteitskaart, die volgens uw verklaring uitgegeven is in het kamp (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Op deze kaart staat nergens vermeld dat ze uitgegeven is in het Arunasalam legerkamp. Ze vermeldt enkel dat ze uitgegeven werd door de politie in Vavuniya in het kader van een project om ontheemden te identificeren. Bovendien vermeldt deze kaart als beroep 'overheid en educatie'. Wat er ook van zij, het Arunasalam kamp werd volgens uw verklaring niet gebruikt om LTTE-verdachten op te sluiten, LTTE-verdachten werden naar een ander kamp overgeplaatst (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U verbleef zeven maanden in Arunasalam Kamp en ondanks dat men uw identiteit kende in het kamp, men gaf u er een identiteitskaart, werd u nooit gearresteerd in het kamp of werd u nooit overgebracht naar een kamp voor LTTE-verdachten. Dit wijst erop dat het weinig waarschijnlijk is dat het leger u een LTTE-profiel toeschrijft. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, verklaart u dat u niet gearresteerd werd omdat u bescherming kreeg van het Rode Kruis (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Het samenvallen van uw verblijf in het kamp met uw werk voor het Rode Kruis is bevreemdend. U verklaart dat u tot 20 november 2009 werkte voor het Rode Kruis (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Dit wekt het vermoeden dat u niet als ontheemde of als verdachte in het kamp verbleef, maar als werknemer van het Rode Kruis. Bovendien verklaart u zelf dat u in het kamp geen problemen kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) Uw enige aanwijzing dat het leger u op dit moment zoekt is de verklaring van uw moeder dat er mannen in burger zijn langsgekomen die op zoek zijn naar u (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Het feit dat u zeven maanden in een kamp verbleef, terwijl men uw identiteit kende, zonder te worden gearresteerd alles uw stelling dat de Srilankaanse overheid u zoekt en bijgevolg ook uw zelfverklaard LTTE-profiel in twijfel. Bovendien maakt u uw zelfverklaard LTTE-profiel op geen enkel moment hard in uw verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS (Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen). Volgens uw verklaringen hebt uw banden met de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE): in 2004 werkte u twee of drie weken in een tax office, dat onder de hoede van de LTTE viel, in 2007 en 2008 werkte u bij een culturele sectie, waarvoor u foto's nam en verwerkte, en na juni 2008 werkte u voor een medische sectie (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U verklaart zelf dat binnen het LTTE-gebied alle organisaties onder controle vielen van de LTTE en dat de tax office daar één van was (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Binnen het LTTE-gebied was er sprake van een soort parallelle administratie, dus in principe werkte elke Tamil binnen het LTTE-

gebied op indirecte wijze voor de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Over uw werk bij de medische sectie verklaart u zelf dat de organisatie op zich los stond van de LTTE, maar dat alles in dat gebied gewoon onder de controle viel van de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U legt geen enkel document voor dat uw werk voor de LTTE bewijst en u blijft vaag over de exacte invulling ervan. Bovendien verklaart u dat u nooit wapens droeg voor de LTTE en dat u nooit aan de frontlinie stond (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Het is ongeloofwaardig dat u een LTTE-profiel had of hebt dat tot vervolging door de overheid zou leiden. U legt enkele documenten niet voor en u hebt daar niet steeds een voldoende verklaring voor. Volgens uw verklaring legt u geen identiteitskaart voor omdat u die in januari 2009 moest afstaan aan de LTTE als borg wanneer u samen met uw vrouw naar een ziekenhuis ging in Vavuniya in verband met een behandeling van haar zwangerschap (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Nochtans had u in het begin van het gehoor verteld dat u uw familie in januari 2009 naar Vavuniya liet gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), wat impliceert dat ze alleen gingen en dat u niet mee ging. Wat er ook van zij, u was na januari 2009 terug in Mullaitivu, want u bent van daaruit naar het kamp vertrokken (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U hebt, met andere woorden, de kans gehad om uw identiteitskaart terug op te vragen. Dit maakt uw verhaal over het verliezen van uw identiteitskaart weinig waarschijnlijk. U legt ook geen paspoort en reisdocumenten voor. Over uw paspoort vertelt u dat u het achterliet bij de reisagent in Parijs (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Daarna verklaart u dat, nadat u landde in België, uw documenten gevraagd werden en dat u, nadat u verklaarde dat u geen documenten had, u door een man in het blauw (waarschijnlijk een agent) naar de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd gestuurd (zie gehoorverslag CGVS, p. 6-7). Het is hoe dan ook weinig geloofwaardig dat u zonder documenten tussen Parijs naar Brussel reisde zonder daarbij problemen te ervaren. Tijdens het gehoor haalt u enkele keren problemen aan die zich afspelen voor 2004. Deze problemen zijn weinig relevant met het oog op het analyseren van uw vrees op dit moment. U keerde in 2004 op eigen initiatief terug naar Sri Lanka. Dat wijst erop dat u op dat moment geen vrees kende voor vervolging en het is, gezien bovenstaande vaststellingen, ook niet geloofwaardig dat die elementen tot een huidige vervolging zouden leiden. Uit wat vooraf gaat kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. In de gegeven omstandigheden is er geen enkele reden waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR 'UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka' (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op de LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal intern ontheemden die zich in vluchtelingen kampen bevinden te hervestigen. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE worden in 'High Security Camps' vastgehouden. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risico profielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, zoals u in uw geval probeerde aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk doormiddel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met LTTE of daadwerkelijk verdacht wordt van banden met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven al werd uiteengezet hebt u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE-profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan. Overige documenten die u voorlegde zijn niet van die aard om bovenvermelde vaststellingen in positieve zin om te buigen. Uw geboorteakte, uw schoolattest, uw Duits rijbewijs en huwelijksakte vertellen enkel iets over uw identiteit, deze wordt niet in vraag gesteld. Uw documenten van het Rode Kruis tonen enkel aan dat u werkzaam was voor het Rode Kruis, ook dit wordt niet in vraag gesteld. De rapporten en de cd-rom over de algemene situatie in Sri Lanka vertellen niets over uw individueel geval.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de *“schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet en beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, en verwijst naar de gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951”*.

2.2.1. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

2.3.1. Verzoeker voert aan dat *“omdat het interview in het Engels verliep zijn er blijkbaar een aantal zaken verkeerd begrepen door het cgvs. Meer dan waarschijnlijk omdat men tijdens het interview niet voldoende is ingegaan op de verklaringen van verzoeker waardoor het cgvs bepaalde informatie verkeerd begrepen heeft.”* Hiervoor verwijst het verzoekschrift naar het eerste motief in de bestreden beslissing inzake een verblijf in het legerkamp Arunasalam terwijl hij in het ontheemdenkamp van Arunasalam verbleef: *“Hij noemde het “armycamp” tijdens het interview omdat de militairen dit kamp bewaakten maar in feite is het een ontheemdenkamp en geen legerkamp.”* Verzoeker verwijt tevens de korte duur van het CGVS-verhoor zodat het *“niet alle elementen van verzoeker zijn asielrelaas bevatte”,* en het *“snel diende te gaan (...) Dit ten koste van verzoeker omdat er op een heel aantal zaken die verzoeker verklaarde niet werd ingegaan zodat men een verkeerde voorstelling of appreciatie heeft gemaakt van het dossier van verzoeker.”* Ter staving hiervan voegt verzoeker aan zijn verzoekschrift een gedetailleerd relaas toe met verduidelijkingen.

2.3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de rol van de tolk, de advocaat en verzoeker en het verloop van het gehoor werden uitgelegd. Er werd tevens aangegeven dat eventuele problemen gemeld moesten worden (zie CGVS-verhoor p. 1) en uit het gehoorverslag blijkt dat de vertolking van verzoekers verklaringen werd besproken: *“Asielzoeker kan goed Engels en aangezien het vertalen ook via Engels verloopt heb ik hem erop gewezen dat hij mag antwoorden in het Engels en dat hij niet op een vertaling moet wachten, maar dat dit op zijn eigen verantwoordelijkheid is. Ik heb hem erop gewezen dat hij een keuze moet maken tussen ofwel met tolk werken ofwel direct in het Engels te werken. Een constante afwisseling tussen beide manieren van werken zou het gehoor praktisch helemaal in de war kunnen sturen. De asielzoeker heeft ervoor gekozen om zelf het woord te houden in het Engels. Tijdens dit gehoor kwam de tolk niet tussen.”* Verzoeker kan aldus bezwaarlijk achteraf menen dat de commissaris-generaal op dit punt niet zorgvuldig is tewerk gegaan nu hijzelf heeft gekozen voor het Engels en hij, noch zijn advocaat op het einde van het verhoor opmerkingen maakten met betrekking tot het verloop van het gehoor en de taal waarin het gevoerd werd.

2.3.3. Voorts kan inderdaad worden vastgesteld dat het CGVS-verhoor met een zekere spoed werd afgenomen. Daargelaten dat de duur van het verhoor op zich de kwaliteit ervan niet bepaalt, blijkt het *in*

casu aangewezen de informatie uit het CGVS-verhoor aan te vullen met verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, in de vragenlijst en met deze toegevoegd aan het verzoekschrift. Verzoeker is overigens coherent in zijn verklaringen zodat de aanvullingen niet tot tegenstrijdigheden leiden maar nadere toelichtingen bevatten. Aldus kan er met het verzoekschrift vastgesteld worden dat het 'army camp' inderdaad een ontheemdenkamp was, bestuurd door militairen en omringd door prikkeldraad en bestaande uit meerdere van elkaar afgesloten compounds van waaruit het leger een eerste selectie van de samengebrachte bevolking doorvoerde. Sommige personen werden vrijgelaten, andere doorgestuurd naar high security kampen ofwel verder in detentie gehouden in een of ander kamponderdeel. Dit is niet strijdig met de algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier en het verzoekschrift.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker stelt vervolging te vrezen op verdenking van LTTE-steun. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker geen stuk kon voorleggen ter staving van zijn banden met de LTTE en de gegronde vrees voor vervolging.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.3. Verzoeker legde op het CGVS talrijke documenten neer: zijn geboorteakte, huwelijksakte, tijdelijke identiteitskaart, vijftien documenten van het Rode Kruis, waaronder vijf werk badges, (verlengingen van) zijn werkcontract en foto's, een attest van 2005 van een ICT-opleiding in Colombo en zijn Duits rijbewijs. Verzoeker vult dit thans nog aan met de geboorteakte en zuigelingenkaart uit Vavuniya van zijn kind L. A. geboren op 22 januari 2009, zijn rantsoenkaart uit Arunasalam van maart 2009 getekend gedurende 5 weken, de bevestiging van het inhouden van zijn Sri Lankaanse identiteit op 12 januari 2009 en paspoort door de LTTE-afdeling reistoezicht in Puttukudyiruppu en een brief van een parlamentslid van Vavuniya. Verzoeker legt daarnaast nog een cd-rom neer met algemene informatie over Sri Lanka.

3.4. Er wordt terecht niet betwist dat verzoeker Tamil is afkomstig uit het noorden van Sri Lanka. De neergelegde documenten kunnen inderdaad aantonen dat verzoeker na de terugkeer uit Saoedi-Arabië in 2004 tot zijn komst naar België, in het noorden van Sri Lanka woonde en werkte, dat zijn gezin er nog steeds woont en zijn kinderen er geboren zijn.

4. Verzoekers verklaringen over zijn persoonlijke ervaringen in het noorden van Sri Lanka voor de beslissing van zijn moeder om zich als ontheemde te vestigen in Colombo in juni 1986 zijn geloofwaardig. Ook zijn herinneringen uit zijn kinderjaren over de oorlog, de slachtoffers in zijn familie, zijn reactie op de bombardementen en aanvallen op zijn omgeving door de Indiase en Sri Lankaanse marine en leger (Urkawatturai, Kayts St' Antony college, Anaikoddai, Kakaitivu, luchtaanval in Manipay, Hindu college te Kokuvil) zijn overtuigend. Eveneens kan overtuigen dat verzoeker hierdoor elk vertrouwen verloor in het Sri Lankaanse leger. Voorts is verzoekers verblijf in Colombo onder meer gestaafd door een diploma in ICT uitgereikt in juni 2005. Verzoeker had een identiteitskaart in Colombo en was er gevestigd voor zijn vlucht naar Europa (januari 1995 - oktober 2001). Verzoeker is na zijn repatriëring uit Zwitserland drie dagen in detentie ondervraagd en op borg vrijgelaten. Hij is kort daarop, in oktober 2001, opnieuw vertrokken uit Sri Lanka naar Saoedi-Arabië (2004). Verzoeker is in maart 2004, na zijn gedwongen terugkeer uit Saoedi-Arabië omwille van een verkeers/snelheidsincident met

een Saoedische prins, ondervraagd en is uit veiligheidsoverwegingen uit Colombo vertrokken naar het noorden van Sri Lanka. De situatie was er toen rustig en verzoeker wilde zich uit de belangstelling zetten van de Singhalese autoriteiten. Verzoeker trouwde in Puthukudiyiruppu te Vanni, woonde in LTTE-gebied en vond werk bij de douanedienst te Killinochchi. Verzoeker stelt dat hij geen lid was van de LTTE maar uit zijn relaas kan blijken dat hij er omwille van de omstandigheden niet steeds in geslaagd is om te ontsnappen aan de door de LTTE opgelegde taken. Aangezien dit gedeelte van het land toen in handen was van de LTTE, werkte verzoeker aldus, zoals alle inwoners uit dit gebied die werkzaam waren bij de plaatselijke overheid, voor de LTTE. In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt, is dit wel aannemelijk.

4.1. Verzoeker kon kort daarop aan het werk als computerdeskundige te Pulliyankullam, Vanni. Hij heeft zijn werkzaamheden voor de Tamil Tigers opgezegd toen hij verplicht werd een militaire opleiding te volgen. Verzoeker wenste niet aan de gevechten deel te nemen. Na de tsunami vertrok verzoeker met zijn zwangere vrouw naar zijn geboortedorp Anaikodai te Jaffna dat door de Sri Lankaanse militairen werd bestuurd. Gelet op de toenmalige wapenstilstand kon verzoeker relatief gemakkelijk reizen tussen Jaffna dat onder de controle van de Sri Lankaanse leger stond en het LTTE-bezet gebied. Zijn eerste kind werd geboren te Jaffna (zie bijgevoegde documenten). Verzoeker werd in Jaffna als verdachte meerdere keren verhoord. De verdenkingen van het Sri Lankaanse leger werden versterkt door een toevallig schietincident nabij zijn woning. Verzoeker werd ondervraagd en geslagen en besliste met zijn gezin opnieuw te vertrekken naar Vanni, LTTE-gebied. In juni 2006 vond verzoeker werk in een project gefinancierd door de Duitse afdeling van het Rode Kruis te Puthukudiyiruppu. Niettegenstaande de officiële wapenstilstand werden de gevechten in deze regio enkele maanden later opnieuw aangewakkerd. Verzoekers werkzaamheden in het gebied worden door documenten van het Rode Kruis ondersteund. Verzoeker heeft zijn echtgenote op 12 januari 2009 naar Vavuniya gebracht (zie bewijs inhouding van identiteitsdocumenten aan LTTE-grens) waar ze enkele weken later is bevallen van een dochter (zie geboortecertificaat dochter Laura). Verzoeker is daarop alleen teruggekeerd naar Vavuniya.

5. Zoals de bestreden beslissing stelt is niet geloofwaardig dat verzoeker zowel voor het Rode Kruis werkte als voor de LTTE. Echter is niet ondenkbaar dat in oorlogsgebied en gezien de beperkte communicatiemiddelen en computerkennis, personen aangesproken worden voor bepaalde taken. Zo is tevens mogelijk dat de LTTE beroep doet op medicijnen of medische steun in het plaatselijke ziekenhuis van Puthukudiyiruppu in de regio onder hun controle. Dit kan bezwaarlijk gezien worden als medische steun aan de LTTE zoals verzoeker overigens in het CGVS-verhoor toegeeft (*"Bij de medische sectie van PHDS, dit heeft op zich niks te maken met de LTTE. Maar alles in die regio was onder controle van de LTTE. Vandaaruit werden ook foto's naar de buitenwereld gestuurd. Ik droeg in die periode altijd mijn Rode Kruis outfit, dus ik was veilig voor de sluipschutters. Dus ik maakte ook foto's voor hen."* CGVS-verhoor p. 5). Echter is het wel aannemelijk dat in de eindfase van de burgeroorlog en na de opheffing van de wapenstilstand dergelijke handelingen door het Sri Lankaanse leger verdacht zijn. Dit klemt te meer nu verzoeker in Mullaitivu verbleef nadat in december 2008 alle niet-gouvernementele organisaties met uitzondering van het Rode Kruis, het gebied dienden te verlaten. Voorts bleef verzoeker foto's doorsturen van het oorlogsgebeuren en aanvallen in het LTTE-gebied via de computer. Verzoeker licht toe dat hij bij het Rode Kruis vrijwillig geopteerd had om te blijven maar dat de onderliggende reden was dat hij *"bang was om bij de Singhalezen terecht te komen"* (schriftelijke verklaring p.26), ook zijn schoonfamilie van LTTE-strekking, bleef tot het einde van de oorlog in LTTE-gebied.

5.1. *In casu* kan worden vastgesteld dat verzoeker gedurende vijf jaar woonde en werkte in het LTTE-gebied. Verzoeker betwist niet dat zijn tewerkstelling bij het Rode Kruis hem geholpen heeft om minstens een twijfel te zaaien over zijn betrokkenheid bij de LTTE. Zoals hij zelf stelt is hij zoals de gehele bevolking van zijn gebied naar een ontheemdenkamp gebracht en niet meteen naar een kamp voor LTTE-verdachten. Dit was mede te verklaren doordat verzoeker geen identiteitskaart had, maar enkel de Rode Kruis-identiteitskaart en hij bij de initiële screening door het leger niet op de lijst van LTTE-verdachten stond. Hij werd echter evenmin vrijgelaten (zie rantsoenkaart Arunasalam kamp). Verzoeker is uiteindelijk gevlucht nadat een LTTE-lid met wie hij sedert 2004 problemen had, hem herkende en aangegeven had bij de Sri Lankaanse militairen.

5.2. Verzoeker meende aanvankelijk dat zijn werkzaamheden in een project van het Duitse Rode Kruis onvoldoende zou opwegen tegen de verdenking of verdachtmaking van een overgelopen LTTE-lid. Indien verzoeker op dit punt hypothetisch blijft en indien verzoeker zelf stelt dat zijn Rode Kruisbadge

hem bescherming geboden heeft, dan kan *in casu* toch niet uitgesloten worden dat verzoeker in de negatieve aandacht komt te staan van zijn overheid. Immers verzoeker kwam meerdere keren en op verschillende plaatsen onder verdenking van LTTE banden. Hij werd geregistreerd en ondervraagd in 2001 in Colombo, in 2005, meerdere keren in 2006 in Jaffna, in 2007 en 2009. Voorts is verzoeker tot het einde van de oorlog en doorheen de eindfase in LTTE-gebied gebleven. De situatie in deze periode in Sri Lanka was dermate zorgwekkend dat verzoekers vlucht niet kan verbazen. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat verzoeker in 2009 door het Sri Lankaanse leger verdacht wordt van banden met of behorend hebben tot de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), te meer nu meerdere leden uit zijn schoonfamilie bij het LTTE aangesloten waren.

6. Verzoeker legt bijkomende algemene informatie neer die deze toegevoegd aan het administratief dossier bevestigt en actualiseert (jaarrapport 2011 Amnesty International en “*UN report on Sri Lanka conflict must be made public*”, van Amnesty International 12 april 2011, *Country of origin information report Sri Lanka*, UK Border Agency, 11 november 2010, de UNHCR Eligibility Guidelines van juli 2010) waaruit blijkt dat de huidige situatie in Sri Lanka de gewone Tamil niet kan verontrusten. Echter en zoals tevens blijkt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, kan deze naoorlogse periode personen met een bepaald profiel mogelijk beangstigen, te meer nu er nog steeds sprake is van verhoogde veiligheidsmaatregelen voor personen met een bepaald profiel.

6.1. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft in recente arresten van 20 januari 2011 (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08; S.S. e.a. t. Denemarken, nr. 54703/08; P.K. t. Denemarken, nr. 54705/08 en N.S. t. Denemarken, nr. 58359/08) de evolutie in Sri Lanka na de uitspraak van NA. v. the United Kingdom van 17 juli 2008, in het bijzonder na het beëindigen van gewapend conflict in mei 2009 onderzocht (zie onder meer in T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, §§ 36-66). Het Hof stelt vast dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat het behoren tot de Tamil bevolkingsgroep tot vervolging zou leiden of tot een inbreuk van artikel 3 EVRM, noch dat er sprake is van een algemeen risico voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. Het EHRM herbevestigde de positie ingenomen in het arrest NA t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008 (NAV 2008/27), benadrukt de individualiseringsvereiste bij de beoordeling van een gedwongen terugkeer van een Tamil, meent dat relevante risicofactoren niet als een loutere checklist kunnen worden afgedaan maar dat het gewicht van risicofactoren individueel als cumulatief dient te worden afgewogen. *In casu* kan gesteld worden dat verzoeker en zijn familie aanhoudend zijn ontheemd en zijn meerdere naasten uit zijn familie gedood in de oorlog. Verzoeker heeft zijn persoonlijke inspanning voor de Tamilbevolking en zijn persoonlijke betrokkenheid voldoende aannemelijk gemaakt. Hij was daarbij jarenlang werkzaam in een mensenrechtenorganisatie in het LTTE-gebied. Zoals hoger gesteld, kwam hij de afgelopen jaren meermaals onder de verdenking van zijn overheid. Verzoeker legt meerdere documenten neer die zijn verklaringen ondersteunen en die ook door het CGVS niet worden betwijfeld. De ingeroepen risicofactoren zijn, cumulatief gezien, voldoende zwaarwichtig, om verzoeker ook thans nog het voordeel van de twijfel toe te kennen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, § 196).

6.2. Het middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK